

Sygn. akt: XVIII C 472/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13.10.2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w Wydziale XVIII Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Artur Piotr Wewióra

protokolant: Michał Frajtek

rozpoznawszy: 13.10.2016 roku

w Ł. na rozprawie

sprawę z powództwa: (...) spółki akcyjnej we W.

przeciwko: D. M.

o: zapłatę

oddala powództwo.

XVIII C 472/16

UZASADNIENIE

I. *Stanowiska stron.*

Pozwem z 6 lipca 2015 roku¹, nadanym pocztą 3 lipca 2015 roku, powód (...) spółka akcyjna we W., reprezentowany przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego D. M. 461,76 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, nadto kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że dochodzona kwota to nieuiszczona przez pozwanego składka ubezpieczenia OC2 pojazdu A. (...) – 343 zł, oraz odsetki za opóźnienie – 118,76 zł. (k. 3 – 6)

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 22 września 2015 roku w sprawie XVIII Nc 9287/15 orzeczono zgodnie z żądaniem i rozstrzygnięto o kosztach procesu. (k. 34)

Postanowieniem z 15 lutego 2016 roku przywrócono pozwanemu termin do wniesienia sprzeciwu od wydanego nakazu zapłaty. (k. 52) Podzielono pogląd zawarty we wniosku pozwanego, że jego czasowa nieobecność w miejscu zamieszkania, związana z ponaddwutygodniowym pobytem w sanatorium, uzasadnia przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu. (k. 37) Co więcej, w wyznaczonym terminie powód nie sprzeciwił się wnioskowi o przywrócenie terminu. (k. 45, 47 – 48)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz w całości, wnosząc nadto o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany zakupił pojazd, a z polisy jaką otrzymał wynikało, że składka została opłacona w całości. Niezależnie od powyższego podniósł zarzut przedawnienia. Do sprzeciwu załączono kopię polisy. (k. 38 – 39, 43)

Odnosząc się do sprzeciwu powód podniósł, że bezspornym jest zawarcie umowy ubezpieczenia, wbrew twierdzeniom pozwanego. To pozwany ma obowiązek wykazać okoliczności zwalniające go z odpowiedzialności. Nie zakwestionowano polisy. (k. 47 – 48)

Do zamknięcia rozprawy 29 czerwca 2016 roku strony nie zmieniły swoich stanowisk odnośnie przedmiotu sporu. (k. 65)

II. **Ustalenia faktyczne i ocena dowodów.**

D. M. nabył 28 marca 2012 roku samochód A. (...) z 1998 roku.

(bezsporne)

Przy zakupie otrzymał polisę ubezpieczenia OC (...) S.A. V. (...) datowaną na 12 lutego 2012 roku z której wynikało, że okres ubezpieczenia trwał od 30 października 2011 roku. Składka łączna do zapłaty miała wynosić 686 zł. W wierszu oznaczonym „Forma płatności” zaznaczono pole przy opcji „przelew”. W wierszu oznaczonym „Płatność składki”, zaznaczono pole przy opcji jednorazowej płatności składki. W wierszu oznaczonym „Kwota składki” wskazano: pod polem poprzedniego wiersza, wskazującym na jednorazową płatność składki – 343 zł, pod polem poprzedniego wiersza, wskazującym na I ratę składki – 343 zł, pod polem poprzedniego wiersza wskazującym na II ratę składki – 343 zł. W wierszu „Termin opłaty składki do dnia” wypełniono formatkę daty wyłącznie pod polem I raty, na 2012-02-20. W wierszu „Przedstawiciel (...) w dniu zawarcia umowy otrzymał kwotę” wpisano (...).

(polisa, k. 43)

W systemie informatycznym (...) spółki akcyjnej V. (...) w W., następcy (...) V. (...), znalazła się polisa (...) -A, wskazująca jako datę zawarcia 28 marca 2012 roku, bliżej niesprecyzowaną datę statystyczną: 12 czerwca 2012 roku, bez oznaczenia daty wprowadzenia do systemu, z okresem ubezpieczenia od 29 marca 2012 roku do 29 października 2012 roku i przypisem składki 404 zł., inkasem z 12 czerwca 2012 roku na 61 zł oraz terminem płatności 20 sierpnia 2012 roku na 404 zł. Jako przedmiot ubezpieczenia wskazano „(...)”.

(wydruk, k. 10)

(...) spółka akcyjna V. (...) w W. sprzedał twierdzoną przez siebie wierzytelność (...) spółce akcyjnej w W..

(bezsporne)

Szczegółowe ustalenia zarówno co do polisy (...) S.A. jak i wydruku z systemu informatycznego, aczkolwiek co do treści polisy, w tym jej daty: 12 lutego 2012 roku, powzięto z niekwestionowanych twierdzeń pozwanego zawartych w sprzeciwie. Odpowiedź powoda na sprzeciw jest w sposób wyraźny ogólnikowa i nie zawiera żadnego skonkretyzowanego zarzutu do przedstawionej przez pozwanego polisy – brak zatem podstaw by w tej sytuacji: przedsiębiorcy, dodatkowo reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika, przyjmować, że powód jakiegoś niewypowiedziane zastrzeżenia co do polisy jednak przedstawił.

Odnosząc się do wydruku należy zauważyć, że nie wskazuje on po pierwsze daty wprowadzenia- jak należy rozumieć – do systemu informatycznego. Jednakże data rzekomego zawarcia w pełni koresponduje z datą nabycia pojazdu przez pozwanego. Stąd zasadnym jest wniosek, że ów wydruk stanowi przyjęte przez powoda wewnętrzne rozwiązanie co do sposobu dokumentowania zmiany właściciela pojazdu, objętego ubezpieczeniem OC.

Żaden z powyższych dokumentów – w wersji przedstawionej Sądowi – nie zawiera potwierdzenia jego zgodności z oryginałem.

III. **Ocena roszczenia.**

(A) Zasada odpowiedzialności.

Przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę (art. 805 § 1 k.p.c.).

Powód dochodzi wierzytelności jako jej nabywca.

Wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania (art. 509 § 1 k.c.). Nie pogarsza to jednak sytuacji prawnej dłużnika, gdyż przysługują mu przeciwko nabywcy wierzytelności wszelkie zarzuty, które miał przeciwko zbywcy w chwili powzięcia wiadomości o przelewie (art. 513 § 1 k.c.).

Pozwany podniósł między innymi zarzut przedawnienia.

Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia (art. 117 § 2 zd. I k.c.). Roszczenia z umowy ubezpieczenia przedawniają się z upływem lat trzech (art. 819 § 1 k.c.), co w sytuacji roszczenia o zapłatę składki pokrywa się z ogólnie trzyletnim terminem przedawnienia roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej (art. 118 k.c.).

(B) Zarzut spełnienia świadczenia.

Załączona przez pozwanego polisa nie jest dowodem spełnienia całego świadczenia. Jej treść jest w oczywisty sposób wątpliwa i wewnętrznie niespójna. Jednakże nie sposób nie zauważyć, że wartość składki określono na 686 zł. Przy najzyczliwszej dla pozwanego wykładni przedstawionej polisy możnaby przyjąć co najwyżej iż potwierdza ona opłacenie 343 zł. Jakkolwiek oczywiście ubezpieczyciel – jako choćby autor dokumentu – winien ponosić skutki jego niefrasobliwego sporządzenia, to jednak nie może to prowadzić do wywodów oczywiście nieznajdujących potwierdzenia w treści tak sporządzonego dokumentu.

(C) Przedawnienie.

Zasadnym jest natomiast zarzut przedawnienia.

Z polisy wynika, że wyznaczono tylko jeden termin płatności raty składki: 20 lutego 2012 roku. Powód nie przedstawił żadnego dowodu, że wyznaczono pozwanemu – lub poprzedniemu posiadaczowi pojazdu – termin płatności wskazany w wydruku. Wydruk ten dowodzi co najwyżej, że jakiś pracownik ubezpieczyciela w systemie informatycznym wpisał taką datę. Nie jest to w okolicznościach niniejszej sprawy dowód, że stosowne oświadczenie woli złożono pozwanemu lub jego poprzednikowi prawnemu w zakresie spornego stosunku prawnego.

W tej sytuacji trzyletni termin przedawnienia liczyć należy od 20 lutego 2012 roku. Upłynął on zatem bezskutecznie z końcem 20 lutego 2015 roku (art. 112 zd. I k.c.). pozew nadano pocztą już po upływie terminu przedawnienia, 3 lipca 2015 roku.

Alternatywnie – czego Sąd nie podziela – można argumentować, że nie wyznaczono terminu płatności II raty składki. W tej sytuacji jednak zastosowanie znajduje zasada, zgodnie z którą jeżeli wymagalność roszczenia zależy od podjęcia określonej czynności przez uprawnionego, bieg terminu rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stałoby się wymagalne, gdyby uprawniony podjął czynność w najwcześniejszym możliwym terminie (art. 120 § 1 zd. II k.c.). W okolicznościach niniejszej sprawy tą wymagającą podjęcia czynnością byłoby oczywiście wyznaczenie terminu płatności II raty składki. Uprawnionym byłby ubezpieczyciel jako wierzyciel, a dłużnik obowiązany byłby spełnić je niezwłocznie (art. 455 k.c.). Najwcześniejszym możliwym terminem dokonania czynności był 12 lutego 2012 roku, w chwili zawierania umowy – przedstawiciel ubezpieczyciela już wówczas miał wiedzę o konieczności wyznaczenia terminu i mógł to uczynić niezwłocznie po podpisaniu umowy, kiedy dłużnik był jeszcze obecny. Dodając 14 dni na spełnienie świadczenia, jako aż nadto wystarczające dla spełnienia kryterium niezwłoczności, daje to termin

wymagalności 26 lutego 2012 roku. Również przy przyjęciu tej hipotetycznej – dla oceny przedawnienia – daty, roszczenie powoda byłoby przedawnione.

(D) Rozstrzygnięcie.

Powód dochodzi przedawnionego roszczenia.

Pozwany podniósł zarzut przedawnienia.

Powództwo podlega oddaleniu (art. 117 § 2 zd. I w związku z art. 513 § 1 k.c.).

I. **Koszty.**

Powód przegrał sprawę w całości.

Pozwany nie wykazał jednak poniesienia żadnych kosztów, podlegających zwrotowi jako koszty procesu (art. 98 § 1 i 2 k.p.c.).

1 Jeżeli inaczej nie zaznaczono, daty pism według prezentaty Sądu.

2 Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów.